

ресурсами, закупками, сбытом, заказами потребителей и поставками, управление кадрами, основными фондами, складами, бизнес-планирование и учет, бухгалтерию, расчеты с покупателями и поставщиками, ведение банковских счетов и пр.

Список использованных источников

1. Ивлев В. Процессная организация деятельности предприятия [Электронный ресурс] / В. Ивлев, Т. Попова. – Режим доступа: <http://quality.eup.ru/DOCUM/podp.htm>

Лаврук Віталій

к.е.н., доцент кафедри фінансів,

банківської справи та страхування

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський, Україна

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА

Швидкі зміни розвитку тваринницьких підприємств пов'язані з появою нових технологій, глобалізацією діяльності, посиленням конкуренції на ринках готової продукції та ресурсів, а тому обумовлюють необхідність їхнього пристосування до змін оточуючого середовища, прогнозування своїх дій і розробки стратегії розвитку на майбутнє. Стратегія галузі характеризує сукупність взаємозалежних заходів та їхніх рішень, що визначають пріоритетні напрями у розвитку тваринництва на основі формування складу і ефективного використання можливостей генетичного потенціалу сільськогосподарських тварин, виробничих ресурсів та модернізації виробничих процесів при виробництві інноваційних видів тваринницької продукції.

Стверджується, що стратегія є встановленим набором напрямів діяльності (цілей і способів їх досягнення) для забезпечення максимально ефективного функціонування і розвитку підприємства за рахунок формування і раціонального використання його конкурентних переваг [2, с. 14], а також основою для розробки стратегічних планів і програм, які є системною характеристикою

напрямків розвитку підприємства [3, 4], тобто це комплексний план діяльності підприємства, який розробляється на основі творчого науково обґрунтованого підходу і призначається для досягнення довгострокових глобальних цілей підприємства [1, с. 9]. На основі цих трактувань можна зробити висновок, що процес безпосередньої розробки стратегії модернізації притаманний для підприємств кожного окремо взятого регіону, а тому повинен мати своє цілеспрямоване призначення (у відповідності до її сутності і змісту) і залежати від можливостей та умов виробництва.

Стратегія економічної модернізації і розвитку тваринництва розробляється з метою збільшення обсягів виробництва якісної тваринницької продукції і забезпечення у ній потреб населення. У зв'язку з цим розвиток різних підгалузей тваринництва базується на розробці стратегічних заходів, які спрямовуються на розширення границь виробничої діяльності за рахунок ефективного використання виробничих ресурсів, біологічного потенціалу і широкого впровадження інновацій. А тому виникає потреба розглянути процес формування стратегії економічної модернізації, яка є важливим поштовхом для структурних і інституційних перетворень, оскільки тут реалізуються основні механізми, принципи і напрями пріоритетних змін у розміщенні, складі галузевої структури і розвитку тваринництва.

Слід зазначити, що в сучасних умовах стабілізації економічних відносин у сільськогосподарському виробництві процес формування і реалізації стратегії здійснення модернізації і розвитку тваринництва залежить від необхідності урахування найважливіших напрямів: формування виробничих ресурсів і високопродуктивних тварин, наявності вільних грошових коштів, бажання керівників підприємств проводити модернізаційні зміни, впровадження сучасних технологій виробництва тваринницької продукції та забезпечення високого рівня розвитку сільських територій.

При розробці стратегії модернізації тваринництва велике значення має дослідження ряду рушійних сил (глобалізація галузі, технологічні зміни, новий склад споживачів, виробництво нових видів продуктів), які визначають тенденції, характерні для галузі, а тому можуть суттєво вплинути на її розвиток. Надалі

стратегія повинна передбачати здійснення модернізаційних перетворень при збалансуванні взаємозв'язків між факторами внутрішнього і зовнішнього середовища.

Значну роль у здійсненні модернізації тваринництва відіграють ті зовнішні чинники, які безпосередньо впливають на ефективність його господарської діяльності:

- розвиненість інфраструктури ринків збуту продукції і конкурентного середовища;
- доступність модернізаційних засобів і ресурсів;
- державна підтримка;
- обсяги внутрішнього попиту;
- налагодженість регіонального обміну;
- інституційне середовище;
- розвиток науково-технічних розробок;
- налагодженість інвестиційної, цінової і податкової політики;
- стан навколишнього середовища і природних ресурсів;
- міцні кооперативно-інтеграційні зв'язки;
- належний рівень соціальної сфери села.

Водночас вплив внутрішніх чинників в основному базується на управлінських процесах, пов'язаних з наявним числом висококваліфікованих керівників, що можуть приймати зважені управлінські рішення на основі набутих знань і досвіду використання сучасних технологій виробництва тваринницької продукції; прийомами і методами модернізації і диверсифікації виробництва; раціональним використанням ресурсного потенціалу; адаптацією тваринницьких підприємств до мінливих умов зовнішнього і виомог конкурентного середовищ. Характерний вплив на модернізацію тваринництва має також спеціалізація, розміщення і концентрація виробництва; виробнича і соціальна інфраструктура; організаційно-господарські форми господарювання; організація виробництва і трудових процесів; ресурсний і генетичний потенціал; наявність сучасних виробничих потужностей і тваринницької сировини; інвестиційно-інноваційна активність; мотивація праці; якість і конкурентоспроможність продукції; збалансування попиту, пропозиції і цін на внутрішньому ринку.

Вважаємо, що ефективна модернізація тваринництва практично неможлива без підтримки держави, яка полягає в:

- наданні довгострокових кредитів для придбання сучасних фермських машин, механізмів, технічних засобів і технологій;
- удосконаленні системи фінансового лізингу з метою часткової компенсації тваринникам вартості придбання фермської техніки та обладнання;
- здешевленні процентної ставки кредитів банків для придбання племінних високопродуктивних тварин і птиці;
- налагодженні податкового стимулювання виробництва екологічно безпечних видів продукції і кормових ресурсів;
- фінансуванні науково-селекційної діяльності для нарощування і захисту високопродуктивного генетичного потенціалу;
- забезпеченні доступності працівників тваринництва до інформаційних ресурсів наявних баз даних тваринницького спрямування.

Таким чином, відповідно до вимог конкурентного ринкового середовища розробка стратегії розвитку галузей тваринництва потребує внесення змін у формування нової господарської системи, де перевага надається в основному спеціалізованим господарствам, які є суб'єктами ринкової конкуренції, але при впровадженні досягнень науково-технічного прогресу і проведення економічної модернізації вимагають посиленої державної фінансової підтримки для підвищення ефективності свого виробництва.

Список використаних джерел

1. Гордієнко П.Л. Стратегічний аналіз: навчальний посібник / П.Л. Гордієнко. – К. : Алерта, 2006. – 404 с.
2. Довбня С.Б. Стратегія підприємства. Частина 1: навч. посібник / С.Б. Довбня, А.О. Найдовська, М.М. Хитько. – Дніпропетровськ : НМетаАУ, 2011. – 71 с.
3. Семенець А.О. Розвиток стратегічного фінансового планування в сучасних умовах / А.О. Семенець // Економічний простір. – 2008. – № 12 (1). – С. 193-198.
4. Стратегія національної модернізації «Україна-2020» [Електронний ресурс]. – URL : http://me.kmu.gov.ua/file/link/144790/file/Strategy_2020.doc.